

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christian 3.s danske Bibel

Dan 2

[690]

II.

J det andet Nabogodonosors Rgis aar / haffde Nabogodonosor en Drøm aff
hans hand bleff forferdet / at hand opuognede. Oc hand loed alle Stierneki
gere oc Vise / oc Troldkarle oc Chaldeer kaldis tilhobe / at de skulde sige Kongen
sin Drøm. Oc de komme oc stode faar Kongen. Oc Kongen sagde til dem / Jeg
haffde en Drøm / hand forferdede mig / Oc ieg vilde gerne vide huad det vaar
faar en Drøm.

Da sagde Chaldeerne til Kongen paa Chaldeiske / Herre Konge / Gud vnde dig it
longt lifff / Sig dine Tienere Drømen / saa ville wi vdtide hannem. Kongen
suarede oc sagde til | Chaldeerne / Jeg glemde hannem / der som i icke giffue mig
den drøm til kende / oc vdtide hannem / da skulle i alle aldelis omkomme / oc
eders Huss skulle skammelige ødeleggis. Men kunde i giffue mig hannem til
kende oc vdtide samme Drøm / da skulle i faa Skenck / Gaffuer / oc stor ære aff
mig / Derfaare siger mig samme Drøm oc hans vdtydelse / De suarede igen / oc
sagde / Kongen sige sine tienere Drømen / saa ville wi vdtide hannem.

Kongen suarede / oc sagde / Sandelige ieg formercker / at i ville forhale tiden /
effterdi i see at det er gaaet mig aff glemme / Men der som i icke sige Drømen /
da gaar Rætten offuer eder / lige som de der tage dem faare at tale løgn oc dicte
faar mig / indtil tiden forløber sig / Derfaare siger mig Drømen / saa kand ieg
mercke / at i kunde oc ramme paa vdtydelsen. Da suarede Chaldeerne faar
Kongen / oc sagde til hannem / Der er inted Menniske paa Jorden / som kand
sige det / som Kongen begerer / Saa er ingen Konge / ehvor stor oc mechtig hand

er / som vdkreffuer saadant aff nogen Stiernekigere / vise / eller Chaldeer. Thi at det er forhøyt som Kongen begerer / der er oc ingen / som det kand sige faar Kongen / vnder tagne / Guderne / som icke bo hoss Menniskene.

Da bleff Kongen gantske vred och befalede at omkomme alle Vise i Babylonien.

Och Daniel gick vd / at mand skulde ihjel sla de Vise / oc Daniel met hans Stalbrødre bleffue oc opsøgte / at mand skulde ihjel sla dem.

Da fornam Daniel saadan dom och befaling aff Arioch Kongens øffuerste Dommere / huilcken der vd drog at ihjel sla de Vise i Babylonien. Oc hand begynte / oc sagde til Kongens foget / Arioch / Huor faare er saadan en streng Dom vdgaangen aff Kongen? Oc Arioch gaff Daniel det til kende. Da gick Daniel hen op oc bad Kongen / at hand vilde giffue hannem tid til / huor met hand kunde sige Kongen vdtydelsen / Oc Daniel gick hiem / oc sagde Hanania / Misael och Asaria sine Staldrødre det / at de skulde bede Gud aff Himmelen om naade for saadan skiult ting skyld / Met huilcket at Daniel oc hans Staldrødre skulde icke omkomme met de andre Vise i Babylonien.

Da bleff denne skiulte ting Daniel obenbaret om natten ved en Syn. Der faar loffue Daniel Gud aff Himmelen / begynte / oc sagde / Loffuet vere Gudz navn fra euig tid / til euig tid / thi baade visdom oc styrcke er hans / Hand omskifter tid oc stund. Hand affsetter Konger oc indsetter Konger / hand giffuer de vise deris visdom / oc de Forstandige deris forstand / hand obenbarer det som er dybt oc skiult / hand ved det som ligger i mørcket / Thi der er idel Liuss hoss hannem. Jeg tacker dig oc loffuer dig mine Fedris Gud / At du vnder mig visdom och Styrcke / oc haffuer nu obenbaret / det som wi bade dig om / som er / Du haffuer obenbaret oss Kongens sag.

Da gick Daniel hen op til Arioch som haffde befaling aff Kongen / at omkomme de Vise aff Babylonien / oc sagde saa til hannem / Du skalt icke omkomme de Vise aff Babylonien / Men led mig op til Kongen / Jeg vil sige Kongen vdtydelsen. Arioch ledde Daniel hastelige hen op faar Kongen / och sagde saa til hannem / Der er en funden iblant de fangne aff Juda / som kand sige Kongen vdtydelsen. Kongen suarede / oc sagde til Daniel / som de kallede Balthazar / Est du den som kand giffue mig den Drøm til kende / som ieg saa / oc hans vdtydelse?

Daniel begynte faar Kongen / och sagde / Den skiulte ting som Kongen vdkreffuer aff de Vise / Lærde / Stierne kigere oc Spaa mend / staar icke i deris magt at sige Kongen det. Men Gud i Himmelen kand obenbare skiulte ting /

de vise oc
hand haffuer kundgiort Kong Nabogodonosor / det som ske skal i frem tiden.
dem ved
Liffuit.

Din Drøm och din Syn / der du soffst / kom der aff / Du Konge tenckte paa din
Søng / huorledis det skulde dog gaa til her effter / oc den som obenbarer skiulte
ting / hand gaff dig til kende / huorledis det skal gaa. Saa er saadan skiult ting
obenbaret
Nabugonosor
mig obenbaret / Jcke ved min visdom / lige som hun vaare større end alle deris
som
som leffue / Men der faare / at vdtydelsen skulde giffuis Kongen til kende / oc at
du skulde forfare dit hiertis tancker.

Du Konge saast / oc see / Der stod it gantske stort oc høyt Billede mod dig / det
vaar forferdeligt til at see. Det samme billedis hoffuit vaar aff klart guld / Brystet
och Armene der paa vaare aff sølff / Bugen oc Lenderne vaare aff kaaber.
Benene vaare aff iern / Føderne vaare en deel aff iern / oc en deel aff leer. Du
saast dette / indtil at der bleff en Sten ned reffuen / faar vden hender / Hand slo
Billedet paa sine Føder / som vaare iern oc leer / oc sønder knusede dem. Da
bleff Jernet / Leret / Kaaberet / Sølfuet oc Guldet sønder knusede til sammen /
oc bleffue lige som affner paa en Sommer lade / Været blesde dem bort / at
mand kunde ingen sted finde dem mere. Men den Sten / som slo Billedet / bleff
it stort Bierg / at hand opfylte al Verden. Det er Drømen / Nu ville wi sige
vdtydelsen faar Kongen.

Du Konge est en Konge offuer alle Konger / huilcken Gud aff Himmelen haffuer
giffuet Kongeriget / mact / styrcke oc ære / oc alt det som Folck bo paa / Der til
leffuer hand giffuit | Diurene paa marcken / oc Fulene vnder Himmelen i dine
hender / oc haffuer vnt dig velde offuer alle ting / Duest det guld Hoffuit. Effter
dig skal opkomme it andet Kongerige / ringere end dit er. Der effter det tredie
Kongerige / som er aff kaaber / som skal regere offuer alle Land. Det fierde skal
vere hart som iern / Thi at lige som Jern sønderknuser oc sønderslar al ting / Ja
som iern sønder bryder al ting / Saa skal det oc sønderknuse oc sønder sla al
ting.

[Illustration]

Men det som du saast / at Føderne / oc Tærne vaare en deel aff Leer / oc en
deel aff iern / Det skal vere it atskilt Kongerige / Dog skal der bliffue noget aff
Jernens plantelse der vdi / lige som du saast at iernet vaar blandet met leret. Oc
at Tærne paa Føderne / ere en deel aff iern / oc en deel aff leer / Det skal vere i
nogle maade it sterckt Rige / oc i nogle maade it skrøbeligt Rige. Oc at dusaast

at Jernet bleff blandet met leret / Skulle de vel blende dem met huer andre sig
icke blendeved Menniskens Blod / Men de skulle dog icke holde met huer andre
/ Lige som iernet lader met leret.

Men i de Kongerigers tid / skal Gud aff himmelen oprette it Kongerige / som
aldri skal ødeleggis / Oc hans Kongerige skal icke komme til noget andet folck.
Det skal sønderknuse oc ødelegge alle disse Kongerige / Men det skal bliffue
euindelige. Som du oc saast en Sten affriffuis aff Bierget foruden hender / som
sønder knuser iernet / Kaaberet / Leret / Sølfuit oc Guldet. Saa haffuer den
store Gud giffuit Kongen tilkende / huorledis det skal gaa til her effter / Oc
denne er visselige Drømen / oc Vdtydelsen er ret.

Da falt Kong Nabogodonosor ned paa sit ansiet oc tilbad / faar Daniel / oc
befalede / at mand skulde gøre hannem Madoffer oc Røgelseoffer. Oc Kongen
suarede Daniel / oc sagde / Der er icke tuil paa / eders Gud er en Gud offuer alle
Guder / oc en HERRE offuer alle Konger / Som kand obenbare skiulte ting /
effterdi du kunde obenbare denne skiulte ting. Oc Kongen ophøuede Daniel / oc
gaff hannem stor oc megen Skenck / oc gjorde hannem til en Første offuer det
gantske Babyloniske Land / oc sette hannem til en Øffuerste offuer alle
ViseBabylonien. Oc Daniel bad aff Kongen / at hand maatte sette Sidrach /
Mesach oc Abedi Nego offuer de Babyloniske Land / Men Daniel bleff selff i
Kongens Gaard.